

4. KRŠĆANSKA NADA U DOVRŠENJE

Nada u vječni život i Kristovo otkupiteljsko djelo

Ljudi su uvijek slutili i vjerovali da smrt nije kraj svemu. Tu slutnju i vjeru iščitavamo iz arheoloških nalaza u grobovima svih dosad poznatih ljudskih naraštaja. Od najstarijih vremena rodbina pokojnikâ stavljala je uz svoje pokojnike hranu ili neke uporabne predmete s uvjerenjem da će im to trebati. Smrt je tisućljećima ostajala zagonetka, ali ljudi nisu napuštali uvjerenje da pokojnici na neki način postoje i nakon smrti.

S vjerom u zagrobni život čovječanstvo je predavalo s koljena na koljeno i nadu u dolazak nekog izbavitelja ili spasitelja. Krajem prvoga pretkršćanskog stoljeća ta je nada doživjela svoj vrhunac. Prožimala je cijeli grčko-rimski svijet. U vrijeme vladavine cara Augusta (vladao je od 31. pr. Kr. do 14. posl. Kr.), koji je uspio osigurati dosta dugo razdoblje mira, osobito se u pjesničkim djelima opjevavao lik očekivanog spasitelja. Kod rimskog pjesnika Publija Vergilija Marona (70.–19. pr. Kr.) nalazimo stihove: »I iznova počinje vremenâ vječni tók, novi naraštaj s nebesa silazi sad.« U pogledu nade i iščekivanja to vrijeme, koje nazivamo i *Pax Romana* (Rimski mir), bilo je u neku ruku vrhunac vremenâ. Sveto pismo ga naziva *puninom vremena* (Gal 4, 4), u kojoj se ostvaruje dolazak Krista i potvrđuju pradaвне nade čovječanstva: nada u dolazak Spasitelja i nada u postojanje života nakon smrti.

Ljubo Ivančić, *Milost vam i mir od Onoga koji jest i koji bijaše i koji dolazi* (Otk 1, 4)

Isusovo uskrsnuće – jamstvo našeg uskrsnuća

Prije Isusa nije se znalo što je uskrsnuće. Stari zavjet ne govori mnogo o uskrsnuću; spominje ga tek na nekoliko mjesta. Židovi Isusova vremena bili su podijeljeni oko pitanja uskrsnuća. Jedni su vjerovali u nj, a drugi nisu (usp. Mt 22, 23). Ni Isusovi apostoli nisu znali što je uskrsnuće. Kad im je Isus silazeći s njima s brda preobraženja rekao da o preobraženju ne govore dok on ne ustane od mrtvih, *oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo od mrtvih ustati* (Mk 9, 10). Tek kad je on uskrsnuo, prisjetili su se da im je on o tome govorio i povjerovali su njegovoj riječi (usp. Iv 2, 19–23).

Isus je prvi uskrsnuo i otvorio nam put k uskrsnuću. Sam čin Isusova uskrsnuća nitko nije registrirao, ali učenici su vidjeli Uskrsloga, živoga Isusa. On se nakon uskrsnuća ukazivao pojedincima ili skupinama tijekom četrdeset dana. Razgovarao je s njima, pokazao im je ožiljke rana, jeo je pred njihovim očima. Među onima koji su ga vidjeli bilo je krajnje opreznih i kritičnih ljudi, poput apostola Tome, kojemu nisu bila dovoljna nikakva

SAŽETAK

Isusa koji je, poslušan volji Očevoj, postao čovjekom i prošao kroz smrt kao najveću čovjekovu prijetnju, Bog je uskrsnuo od mrtvih. Isus je time svima koji u njega vjeruju omogućio uskrsnuće i život vječni. Sami su apostoli počeli shvaćati tajnu i veličinu uskrsnuća tek nakon njegovih ukazanja i silaska Duha Svetoga. Uskrsnuće postaje glavnom temom njihova propovijedanja. Po krštenju ucijepljeni u Krista, kršćani se na temelju svoje vjere u njega i života po vjeri mogu nadati da će Bog i njih spasiti od propadanja i uskrsnuti, kao što je uskrsnuo Krista.

Crkva od svojih početaka vjeruje da je Marija, Isusova majka, svojom posebnom povezanošću s njime i suradnjom u djelu spasenja na poseban način dionica Božje slave. Ona je uznesena na nebo dušom i tijelom.

